

PÄLKÄNE TIILILÄ

Maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012

19.12.2012

SISÄLLYSLUETTELO

1	Johdanto.....	3
1.1	Hankkeen tausta.....	3
1.2	Tutkimusalueen topografia ja lähistön kohteet.....	3
1.3	Pälkäneen Onkkaalan (Onkkaala) Tiililän ja Pappilan muinaisjäännöskohteiden tutkimushistoria ...	4
1.4	Kaivetut alueet ja käytetyt menetit.....	5
2	Havainnot	7
3	Yhteenveto.....	11
4	Lähteet.....	11

Liite 1. Digitaalikuvaluettelo

Liite 2. Maanäyteluettelo

Kartta 1. Valvotun alueen sijainti, MK 1:3500

Kartta 2. Valvonnassa havaitut ilmiöt, MK 1:1000

Kartta 3. Likamaa-alue 1 60 cm syvyydessä, MK 1:20

Kartta 4. Likamaa-alue 1 lounaisprofiili, MK 1:20

Taustakartat:

Maanmittauslaitoksen Maastotietokannan 10/2012 aineistoa

http://www.maanmittauslaitos.fi/avoindata_lisenssi_versio1_20120501

PÄLKÄNE TIILILÄ, MAAKAPELOINTITYÖN ARKEOLOGINEN VALVONTA 2012

Tiivistelmä

Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy suoritti arkeologisen valvonnan Pälkäneen Tiililän alueella, lähellä Pälkäneen Onkkaalan (Onkkaala) Tiililän ja Pappilan muinaisjäännösalueita. Valvonta liittyi sähkölinjan ilmajohtojen maakaapelointityöhön ja uuden muuntamon alan kaivutyöhön. Valvonnan kenttätyöt tehtiin 26.7. ja 20.9.2012, ja niistä vastasi arkeologi (FM) Kirsi Luoto. Valvonnan jälkityöt tehtiin joulukuussa 2012. Hankkeen kustannuksista vastasi Verkonrakentaja Wire Oy.

Valvonnan yhteydessä dokumentoitiin mahdollisesti Onkkaala (Onkkaala) Tiililän tai Pappilan rautakautiseen/keskiaikaiseen kiinteään muinaisjäännökseen liittyvä ilmiö, tummanruskeasta hiesusta ja palaneista kivistä koostuva likamaa-alue valvotun maakaapelilinjan eteläosassa. Tämän lisäksi dokumentoitiin Pappilantien poikki kaivetun kaivu-uran profilissa havaittuja ja historialliseen tielinjaan liittyviä maakerroksia.

Arkisto- ja rekisteritiedot

Tutkimuskohteen nimi:	Valvottu alue sijaitsee lähellä seuraavia muinaisjäännöksiä: Pälkäne Onkkaala (Onkkaala) Tiililä (1000003216) Pälkäne Pappila Pappila (1000003215)
Ajoitus ja tutkimuksen laatu:	Arkeologinen valvonta maakaapelointityön yhteydessä.
Tutkija:	FM Kirsi Luoto
Tutkimuslaitos:	Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy
Kenttätyöaika:	26.7. ja 20.9.2012
Tutkitun alueen laajuus:	noin 41 neliometriä
Tutkimuksen tilaaja:	Verkonrakentaja Wire Oy
Kunta/kylä/tila	Pälkäne/Onkkaala/ 635-424-10-44 635-424-6-29 635-426-1-38
Peruskartta:	2141 04 Pälkäne
Sijaintikoordinaatit:	P: 6803991 - 6804076 I: 354063 - 354050
Tutkimuksen löydöt:	Ei löytöjä.
Aiemmat tutkimukset:	Pappila Pappila: 1995 Juha-Matti Vuorinen (inventointi) 2004 Katja Vuoristo (inventointi) 2006 Vadim Adel (kaivaus) 2009 Hannu Poutianen (inventointi) Onkkaala (Onkkaala) Tiililä: 2004 Katja Vuoristo (inventointi) 2009 Hannu Poutianen (inventointi)
Aiemmat löydöt:	Pappila Pappila: KM 2005001:1-25 KM 2007001 (historiallisen ajan asuinpaikkalöytöjä) Onkkaala (Onkkaala) Tiililä: KM 2005001: 26-46
Raportin säilytyspaikka:	Alkuperäinen raportti Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n arkistossa, kopiot Pirkanmaan maakuntamuseon ja Museoviraston arkistossa

TUTKIMUSALUEEN SIJAINTI MERKITY KARTALLE PUNAISELLA YMPYRÄLLÄ.

1 Johdanto

1.1 Hankkeen tausta

Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy suoritti arkeologisen valvonnan Pälkäneen Tiililän alueella, lähellä Pälkäneen Onkkaalan (Onkaala) Tiililän ja Pappilan muinaisjäännösalueita. Valvonta liittyi sähkölinjan ilmajohtojen maakaapelointityöhön ja uuden muuntamon alan kaivutyöhön. Hankkeeseen liittyi Pirkanmaan maakuntamuseon lausunto DIAR: 149/2012. Valvonnan kenttätyöt tehtiin 26.7. ja 20.9.2012 ja niistä vastasi arkeologi (FM) Kirsi Luoto. Valvonnan jälkityöt tehtiin joulukuussa 2012. Hankkeen kustannuksista vastasi Verkonrakentaja Wire Oy.

1.2 Tutkimusalueen topografia ja lähistön kohteet

Sähkölinjan maakaapelointityöhön liittyvä arkeologisesti valvottu alue sijaitsee Pälkäneen rauniokirkosta noin 600 metriä kaakkoon, valtatie 12:n (Lahdentie) pohjoispuolella, Pälkäneen pappilalle johtavan Pappilantien kohdalla ja välittömässä läheisyydessä (kartta s. 2). Uutta muuntamorakennusta varten kaivettu ja arkeologisesti valvottu alue on Pappilantien pohjoispuolella, noin 2 m tiestä ja maakaapelointia varten avattu kaivanto tien kohdalla ja sen eteläpuolella noin 60 metrin matkalla (kartta 1). Maasto tutkimusalueella oli pääasiassa avointa peltoa. Muuntamon rakentamispaikan vieressä sijaitsi kookas tuomi ja pensaikka.

Tutkimusalueen koillispuolella, lähimmillään noin 20 metrin päässä tutkimusalueen koillisreunasta, sijaitsevat kiinteät muinaisjäännökset Pälkäne Onkkaala (Onkkaala) Tiililä (muinaisjäännösrekisterinumero 1000003216, rauh.lk 2) ja Pälkäne Pappila Pappila (mj.rek.nro 1000003215, rauh.lk 2). Molemmat on luokiteltu ajoitukseltaan rautakautiseksi/keskiaikaisiksi asuinpaikoiksi. Pälkäneen pappilalle Onkaalan historialliselta kylätontilta johtava tielinja esiintyy Pälkäneen Onkkaalan kylän isojakokartassa vuodelta 1756 (Idestormark, kuva 1). Tielinja kuvataan myös alueen pitäjänkartassa vuodelta 1842 ja senaatinkartassa vuodelta 1912. Yhä yleisessä käytössä olevana tienä tielinja ei ole kiinteä muinaisjäännös, mutta siihen saattaa liittyä historiallisen tielinjan kerrostumia.

kuva 1. Nils Idestormarkin isojaon kartta Onkkaalan kylästä vuodelta 1756. Kartassa näkyy pappilan ja kylän tonttimaiden lisäksi Onkkaalasta pappilaan vievä historiallinen tielinja (nykyinen Pappilantie).

1.3 Pälkäneen Onkkaalan (Onkkaala) Tiililän ja Pappilan muinaisjäännöskohteiden tutkimushistoria

Pälkäneen Onkkaala (Onkkaala) Tiililän rautakautinen asuinpaikka ja keskiaikainen kylätontti sijaitsee Onkkaalan kylän itäosassa, Alikartanontien ja Vanhankirkontien risteyksen kaakkoispuolella ja Pappilan pihapiirin luoteispuolella sijaitsevalta terassimaiselta pelto-alueella. Kohde löytyi Katja Vuoriston tekemässä Pälkäneen Epaala – Kuuliala – Onkkaala -kulttuurimaisema-alueen osainventoinnissa vuonna 2004. Inventoinnissa pellolta löytyi pintapoiminnassa historiallisen ajan asuinpaikkalöytöjä: punasavikeramiikkaa, pullo- ja ikkunalasia, fajanssia ja liitupiipun katkelmia sekä mahdollisesti keskiaikaiseen tai rautakautiseen asutukseen viittaavia löytöjä eli rautakaudentyypin keramiikkaa, palanutta savea ja piitä. Inventointiin liittyvät Kansallismuseon kokoelmiin luetteloidut löydöt KM 2005001: 26-46. Kohteen on sittemmin tarkastanut myös Hannu Poutiainen (2009) Pälkäneen Epaala-Kuuliala osayleiskaava-alueen muinaisjäännösinventoinnin yhteydessä.

Pälkäneen Pappilan muinaisjäännösalue sijoittuu pappilan piha-alueelle, nykyistä pääarakennusta ympäröivälle tasoitetulle nurmialueelle. Vanhimmat pappilaa koskevat kirjalliset lähteet ajoittuvat 1600-luvun ensimmäiselle puoliskolle. Pappilan alueelta on löytynyt vuonna 1787 rautakauden lopulle ajoittuva hopea-aarre vanhan ja uuden pappilan purku- ja rakennustöissä. Kohde mainitaan ensimmäisen kerran arkeologisen inventoinnin yhteydessä vuonna 1995 (Pukkila & Laakso 1995). Myös Katja Vuoristo tarkasti kohteen vuoden 2004 inventoinnin yhteydessä. Alueelle tehdyn koekuopituksen perusteella on todettu, että Pappilan alueella on säilynyt historialliseen aikaan ajoittuvien rakenteiden jäännöksiä ja mahdollisesti myös vanhempia, rautakautisia rakenteita. Historiallisen ajan rakenteet liittyvät todennäköisesti Pappilan moniin rakennusvaiheisiin. Koekuopituksen yhteydessä löytyi tyypillistä historiallisen ajan asuinpaikkamateriaalia kuten punasavikeramiikkaa ja vihreää ikkunalasia, mutta myös rautakaudentyypin keramiikkaa.

Pirkanmaan maakuntamuseo suoritti syys-lokakuussa 2006 (Adel) pappilan piha-alueella konekaivutöiden arkeologisen valvonnan. Työt liittyivät sadevesien poistojärjestelmän toteuttamiseen päärakennuksen lounaispuolella. Valvotun alueen laajuus oli noin 40 x 10 metriä. Kaivutyö kohdistui pääasiassa pihan täyttömaakerrokseen, jonka paksuus vaihteli 20 - 60 cm välillä ja joka sisälsi pääasiassa tiilimurskaa ja muita 1800-1900 -luvuilta peräisin olevia löytöjä. Alempana todettiin enemmän tai vähemmän sekoittuneita historiallisen ajan kulttuurikerroksia, joista löytyi mahdollisesti jopa rautakautista aineistoa. Valvonnan yhteydessä löydettiin ja osittain dokumentoitiin kaksi kiviperustusta ja tulisija.

1.4 Kaivetut alueet ja käytetyt metodit

Kesällä 2012 kaivettu uuden muuntamon paikka sijaitsi olemassa olevan sähköpylvään vieressä, Pappilantien pohjoispuolella, noin kaksi metriä tielinjasta pohjoiseen (kuva 2). Muuntamon sijaintipaikan keskipisteen ETRS-TM35FIN –tasokoordinaatit ovat P: 6804077, I: 354050. Kaivettu muuntamon ala oli laajuudeltaan noin 5 x 5 metriä ja alue kaivettiin noin 50 cm syvyyteen, puhtaaseen pohjamaahan saakka. Muuntamolta valvottava alue jatkui poikki tien sen eteläpuolelle pitkin eteläkaakkoa kulkevan ilmasähkolinjan linjasta (kuva 3). Valvottu alue päättyy Pappilantien eteläpuolelle kohtaan, jossa olemassa oleva ilmajohdon linja taittuu suuntauksesta eteläkaakko kohti kaakkoa. Kokonaisuudessaan valvotun linjanosan pituus oli noin 60 metriä. Ennen valvonnan aloittamista tarkastettiin valvottava alue maastossa silmämääräisesti. Valvonnan esityövaiheessa hankittiin aluetta kuvaavia historiallisia karttoja Kansallisarkistosta sekä Kansallisarkiston digitaaliarkistosta.

kuva 2. Valvottu muuntamonpaikka sijaitsee kuvassa tien vasemmalla puolella olevan pensaikon edustalla, tien vieressä. Kuvattu länsiluoteesta. (Pälkäne Tiililä, maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012:1)

kuva 3. Valvottu maakaapelilinja kulki muuntamonpaikalta tie yli sähkölinjan ilmajohtoa seuraille. Kuvattu luoteesta. (Pälkäne Tiililä, maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012:2)

Valvonta suoritettiin kahdessa osassa: 26.7. kaivettiin ja valvottiin Pappilantien pohjoispuolelle tulevan muuntajan alue ja 20.9. tien poikitus ja tien eteläpuolelle suunniteltu kaapelikaivannon osuus. Maakaapelilinjan ja muuntamon alueiden kaivaminen suoritettiin kaivinkoneella. Muuntamon kohta ja tien poikki kulkenut kaapeliura kaivettiin noin metrin levyisellä ja Pappilantien eteläpuolisella alueella 0,5 metriä leveällä kaivinkoneen kauhalla. Kaivetun ja valvotun kaistan leveys oli tien eteläpuolella noin 0,5 metriä ja sen loppusyvyys niin ikään noin 60 cm. (kuva 4) Työ eteni maannoksen pintakerroksissa hitaasti kaivaen 5-10 cm kerroksissa arkeologin havainnoissa kaivettua maannosta. Kaivetussa maannoksessa havaittujen ilmiöiden kohdalla työ pysäytettiin ilmiöiden dokumentoinnin ajaksi.

Kenttätövävaiheessa tehdyt havainnot dokumentoitiin kirjaamalla niistä muistiinpanoja, valokuvaamalla digitaalikameralla sekä merkitsemällä havainnot ja kaapelikaivanto kaapelilinjan suunnitelmapaikkakarttaan (kartta 2) sekä piirtämällä ilmiöistä taso- ja profiilikartat. Jälkityövävaiheessa kartat piirrettiin puhtaaksi käyttäen MapInfo GIS -paikkatieto-ohjelmistoa ja digitaalikuvat talletettiin Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n arkistoon.

kuva 4. Valvotun kaapelikaivannon eteläpää. Kuvan etualalla näkyvät valvontaa vaatineen alueen rajalle jo aiemmin vedettyjen maakaapeleita suojaavien putkien päät. Kuvattu eteläkaakosta. (Pälkäne Tiililä, maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012:3)

2 Havainnot

Kaivaminen aloitettiin heinäkuussa valvotun alueen pohjoisosassa sijaitsevan suunnitellun uuden muuntamonpaikan kaivamisella. Kohta, joka on nykyään heinittynyttä peltoa, sijaitsi valvotuista alueista lähimpänä Onkkaalan (Onkkaala) Tiililän muinaisjäännösalueetta. Valvonnassa ei uuden muuntamonpaikan kohdalla havaittu kuitenkaan mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa: peltokerroksen alla oli havaittavissa harmaata hiesua, alueelle tyypillistä puhdasta pohjamaata (kuvat 5 ja 6).

kuva 5. Muuntamonpaikka loppusyvyydessään. Kuvattu etelästä. (Pälkäne Tiililä, maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012:4)

kuva 6. Muuntamon kohdalla oli peltokerroksen alla puhdasta, harmaata hiesua. Kuvattu etelästä. (Pälkäne Tiililä, maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012:5)

Kaivuta jatkettiin syyskuussa avaamalla Pappilantien poikki ja tiestä etelään vievä ja arkeologisesti valvottavaksi määrätty alue (kuva 4). Pääsääntöisesti tien eteläpuolisella alueella ei ollut havaittavissa arkeologisesti mielenkiintoisia ilmiöitä: peltokerroksen alla oli useimmiten puhdasta harmaata hiesua.

Koordinaattien P: 6804046, I: 354054 (ETRS-TM35FIN) osoittamassa kohdassa oli kuitenkin peltokerroksen alla havaittavissa tummanruskean hiesun muodostama likamaa-alue, joka rajautui sitä ympäröivään harmaaseen hiesuun (kartta 2). Kaivannon leveys oli tällä kohtaa noin 70 cm, josta likamaa-alue kattoi hieman yli puolet (kartta 3, kuvat 7 ja 8). Tummanruskean hiesun kattama alue oli muodoltaan pitkänomainen ja suunnaltaan etelä-pohjoissuuntainen. Sen leveys kaivausalueen kohdalla oli suurimmillaan 42 cm, pituutta värjäymällä oli 210 cm. Värjäymä oli laajimmillaan 60 cm syvyydessä. Värjäymän keskiosassa oli havaittavissa palaneen kiven muruja, ja palaneita kiviä näkyi myös likamaa-alueen profiilissa (kartta 4, kuva 9). Värjäymä oli löydötön ja jatkui kaivausalueen ulkopuolelle sen länsipuolella. Kyseessä saattaa olla jonkinlaisen tulisijan pohjan jäännös. Rakenne liittyy todennäköisesti Onkkaalan Tiililän tai Pappilan rautakautiseen/historialliselle ajalle ajoitettuun asuinpaikkaan.

kuva 7. Panoraamakuva likamaa-alueesta 1. Kuvattu lännestä. (Pälkäne Tiililä, maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012:6)

kuva 8. Likamaa-alue 1, kuvattuna etelälounaasta. (Pälkäne Tiililä, maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012:7)

Arkeologisesti mielenkiintoinen havainto tehtiin myös Pappilantien poikki tehdystä kaapelikaivannosta (kartta 2, kuva 9). Itse kaivutyön yhteydessä oli tiehen liittyviä mahdollisia kerrostumia vaikea havainnoida, mutta kaivannon profiilissa oli erotettavissa kaksi-kolme historialliseen tielinjaan liittyvää, eri ikäistä kerrosta (kuva 10). Tien pohjoispuolella sijaitti vanha oja. Tien eteläpuolelle oli resentti kaapelikaivanto, joka oli havaittavissa kaivannon profiilissa noin 50 cm leveänä sekoittuneena kerroksena. Itse tiekerroksista päällimmäisenä oli havaittavissa 35 cm paksu sorakerros, joka paikoitellen ulottui aina 60 cm syvyyteen saakka. Tämän alla oli tummanruskea hiesukerros, joka oli paksuudeltaan noin 34 cm. Tummanruskean hiesukerroksen alla oli harmaa tai punertava, puhdas hiesu eli alueen luonnollinen pohjamaa. Kaivannon pohjasyvyys oli tien kohdalla noin 100 cm. Tummanruskeasta hiesukerroksesta otettiin maanäyte (liite 2, näyte 1), jota ei ole analysoitu. Näytettä säilytetään Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n tiloissa.

kuva 9. Kaivinkone kaivamassa Pappilantien poikki kulkevaa maakaapelilinjaa. Kuvattu etelästä. (Pälkäne Tiililä, maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012:8)

kuva 10. Panoraamakuva Pappilantien poikki kulkeneen kaapelikaivannon kaakkoisprofiilista. (Pälkäne Tiililä, maakaapelointityön arkeologinen valvonta 2012:9)

3 Yhteenveto

Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy suoritti arkeologisen valvonnan Pälkäneen Tiililän alueella, lähellä Pälkäneen Onkkaalan (Onkkaala) Tiililän ja Pappilan muinaisjäännösalueita. Valvonta liittyi sähkölinjan ilmajohtojen maakaapelointityöhön ja uuden muuntamon alan kaivutyöhön. Valvonnan kenttätyöt tehtiin 26.7. ja 20.9.2012 ja niistä vastasi arkeologi (FM) Kirsi Luoto. Valvonnan jälkityöt tehtiin joulukuussa 2012. Hankkeen kustannuksista vastasi Verkonrakentaja Wire Oy.

Valvonnan yhteydessä dokumentoitiin mahdollisesti Onkkaala (Onkkaala) Tiililän tai Pappilan rautakautiseen/keskiaikaiseen kiinteään muinaisjäännökseen liittyvä ilmiö, tummanruskeasta hiesusta ja palaneista kivistä koostuva likamaa-alue valvotun maakaapelilinjan eteläosassa. Tämän lisäksi dokumentoitiin Pappilantien poikki kaivetun kaivu-uran profilissa havaittuja ja historialliseen tielinjaan liittyviä maakerroksia.

Kirsi Luoto

FM, arkeologi

4 Lähteet

Painamattomat lähteet:

Adel, V. 2006. Pälkäne Pappila. Konekaivutöiden arkeologinen valvonta rautakauden ja historiallisen ajan muinaisjäännösalueella 2006. Alkuperäinen raportti Pirkanmaan maakuntamuseon arkistossa.

Vuoristo, K. 2005: Pälkäne Epaala – Kuuliala – Onkkaala. Kulttuurimaisema-alueen osainventointi 7.-18.6. ja 11.-15.10.2004. Inventointikertomus Museoviraston arkistossa.

Poutiainen, H. 2009. Pälkäne Epaala-Kuuliala osayleiskaava-alueen muinaisjäännösinventointi 2009. Kopiot raportista Museoviraston ja Pirkanmaan maakuntamuseon arkistoissa.

Pukkila, J. & Laakso, V. 1995. Pälkäne, arkeologinen inventointi 19.6.-14.7.1995. Alkuperäinen raportti Pirkanmaan maakuntamuseon arkistossa.

Painetut lähteet:

Pälkäneen historia 1972. Nissilä, Virkkala, Huurre, Suvanto & Koukkula: Pälkäneen historia. Vammala 1972.

Kartat:

Idestormark, Nils 1756. Onkkaalan isojakokartta. Kansallisarkisto, sig. H 62 2/1.

Sähköiset lähteet:

Pitäjänkartta 1842. Maanmittaushallitus > Maanmittaushallituksen historiallinen kartta-arkisto (kokoelma) > Pitäjänkartasto > Pälkäne (2141 04 Ia.* -/- -).
<http://digi.narc.fi/digi/view.ka?kuid=6178217> (19.12.2012)

Senaatinkartta 1912. Kansallisarkisto, digitaaliarkisto: Maanmittaushallitus > Maanmittaushallituksen historiallinen kartta-arkisto (kokoelma) > Senaatin kartasto > [Pälkäne] (XVII-XVIII 26). <http://digi.narc.fi/digi/view.ka?kuid=1163901> (19.12.2012)

Liite 1. Digitaalikuvaluettelo

Kuvannut Kirsi Luoto 2012. Kuvat on arkistoitu Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n arkistoon.

Kuva	Aihe	Kuvattu suunnasta	Pvm
1	Muuntamonpaikka tien vasemmalla puolella, pensaiden edessä.	länsiluode	26.7.
2	Kaapelikaivannon sijainti noudattelee kuvassa taustalla näkyvän ilmasähköjohdon linjaa.	luode	26.7.
3	Valvotun kaapelikaivannon eteläpää.	eteläkaakko	20.9.
4	Muuntamonpaikka loppusyvytydessään.	etelä	26.7.
5	Muuntamon kohdalla oli peltokerroksen alla puhdasta, harmaata hiesua.	etelä	26.7.
6	Panoraamakuva likamaa-alueesta 1.	länsi	20.9.
7	Likamaa-alue 1.	etelälounas	20.9.
8	Kaivinkone kaivamassa Pappilantien poikki kulkevaa maakaapelilinjaa.	etelä	20.9.
9	Panoraamakuva Pappilantien poikki kulkeneen kaapelikaivannon kaakkoisprofiilista.	luode	20.9.

Liite 2. Maanäyteluettelo

Maanäytettä säilytetään Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n tiloissa. Ilmoitetut koordinaatit ETRS-TM35FIN-tasokoordinaatteja.

NÄYTE 1.

Konteksti: Pappilantie, tummanruskea hiesu (60-94 cm maanpinnasta)

Sijainti: P= 6804068

I= 3545051

Näytteenottopäivä: 20.9.2012

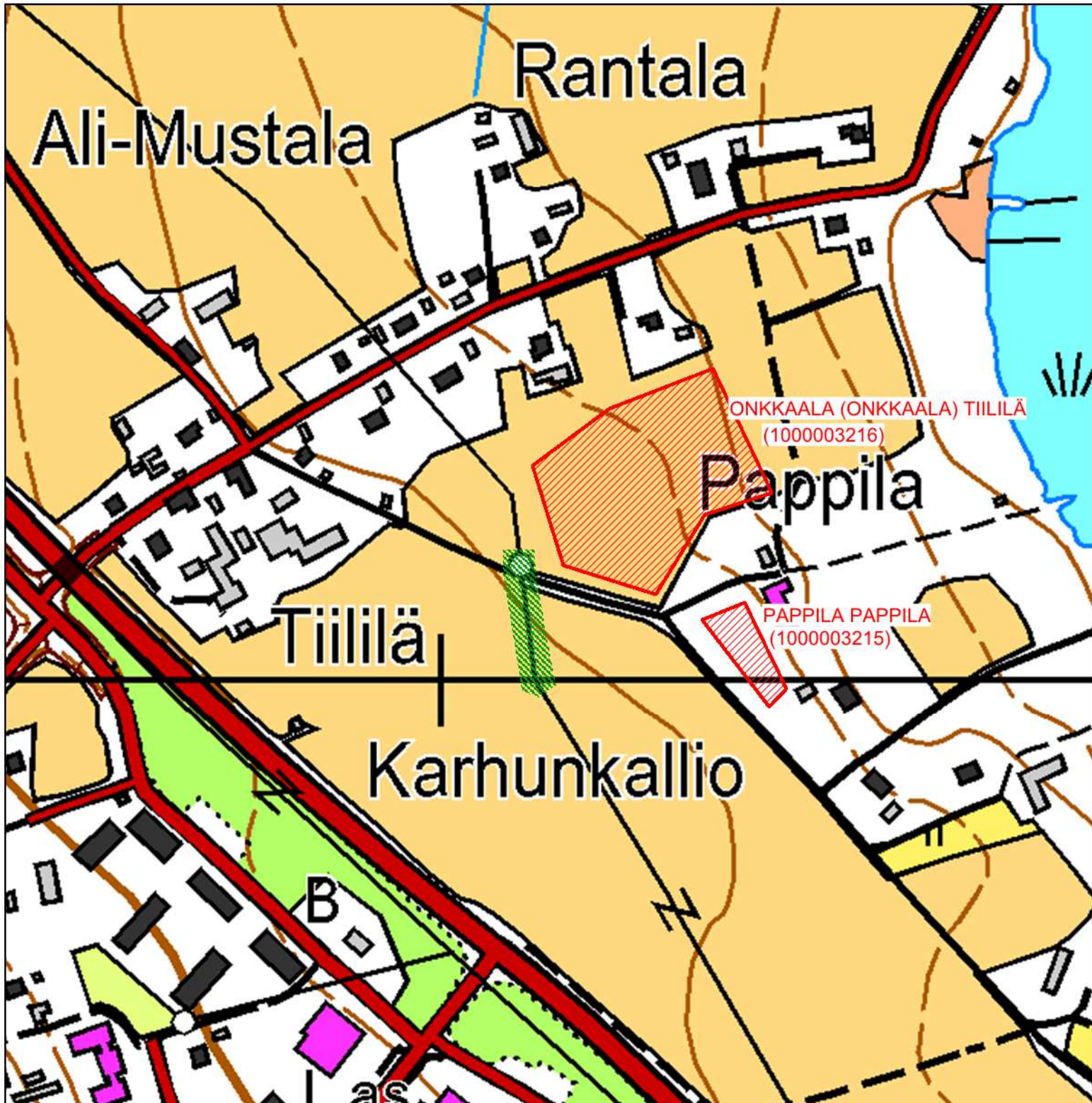
Näytteenottaja: Kirsi Luoto

kiinteä muinaisjäännös

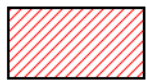
arkeologisesti valvottu alue

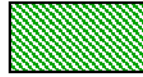
KARTTA 2. VALVONNASSA HAVAITUT ILMIÖT

MK 1: 1000

Piirt. Kirsi Luoto

kiinteä muinaisjäännös

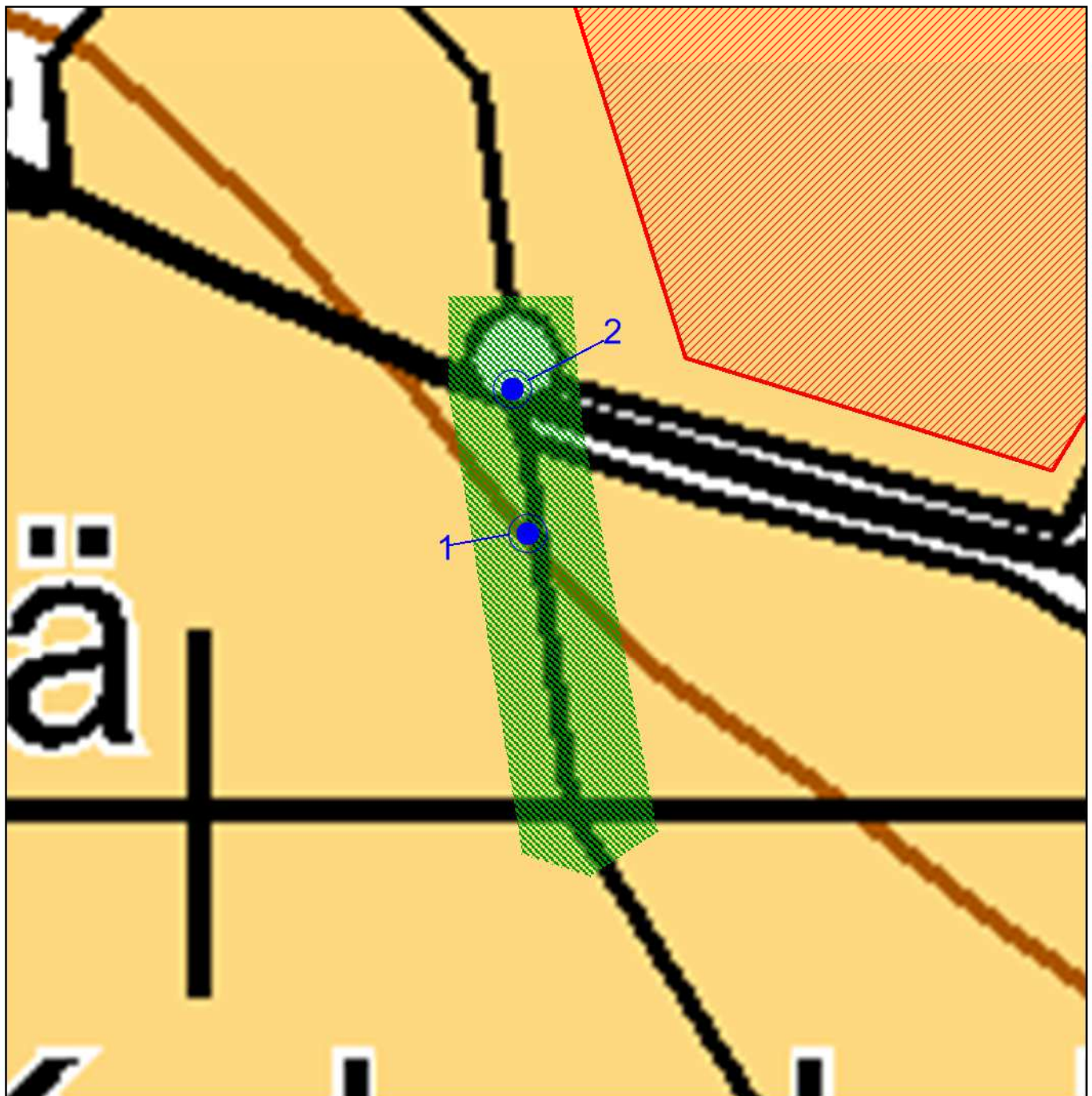
arkeologisesti valvottu alue

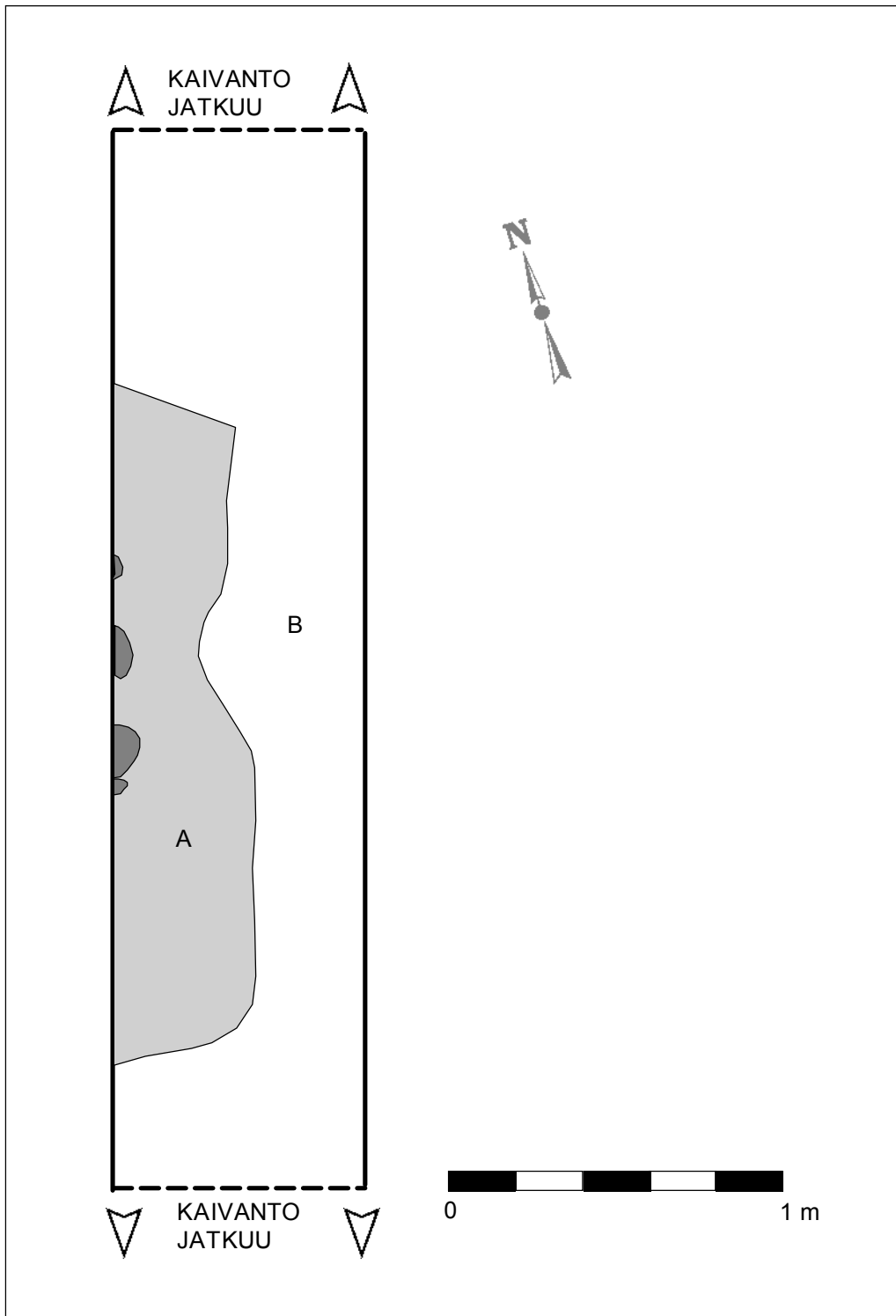

valvonnassa havaittu ilmiö

1. likaamaa-alue

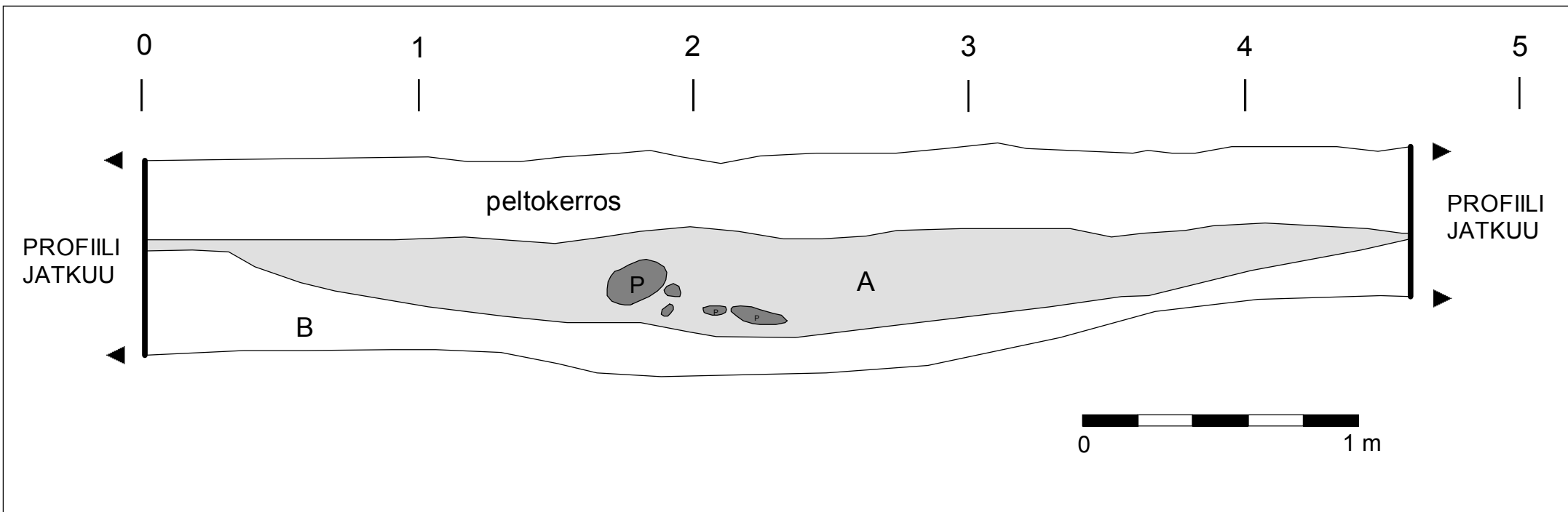
2. historiallisen tien kerrostumia

A	tummanruskea hiesu
B	harmaa hiesu (pohjamaa)
	kivi

<p>PÄLKÄNE TIILILÄ</p> <p>MAAKAAPELOINTITYÖN ARKEOLOGINEN VALVONTA</p> <p>Kirsi Luoto 2012</p>	<p>KARTTA 3</p> <p>Likamaa-alue 1 60 cm syvyydessä.</p> <p>Mittausdokumentaatio (20.9.2012): Kirsi Luoto</p> <p>Digitointi (18.12.2012): Kirsi Luoto</p>
<p>MK 1: 20</p>	<p>Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy</p>

- A tummanruskea hiesu
- B harmaa hiesu (pohjamaa)
- kivi
- P palanut kivi

<p style="text-align: center;">PÄLKÄNE TIILILÄ</p> <p style="text-align: center;">MAAKAAPELOINTITYÖN ARKEOLOGINEN VALVONTA</p> <p style="text-align: center;">Kirsi Luoto 2012</p>	<p style="text-align: center;">KARTTA 4</p> <p style="text-align: center;">Likamaa-alue 1, lounaisprofiili</p> <p>Mittausdokumentaatio (20.9.2012): Kirsi Luoto Digitointi (18.12.2012): Kirsi Luoto</p>
<p>MK 1: 20</p>	<p>Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy</p>